

eduard heijmans

gEdeel TeLijk

I K

gedichten

huizen zonder geheimen

het nagemaakte leven
met gore rotte ruzies
op de korstige trappen
perst een legioen
walmende mensen
in een drabbig vies patroon

de scheefgezakte armoe
de stinkplee en de was
het leven en verrekken
gemeenschappelijk bezit
een mierenhoop van kanker
in hopeloos verschiet

apologie

vergeef me
dat ik het leven
misschien
te zwart betrap

maar mijn krijsend lijf
kan alleen
van buiten lachen
als het van binnen krampt

mijn tijd moet uitgediend
en het wachten
dat ik moet doen
verkooft het heerlijkste verschiet

mijn beul mijn tijdmoettom
mij bijtend vaak verschenen
doet mij vruchtdragend wonderdier
de wereld zien vernietsend

leven met auschwitz

de joodse nacht
die
ingevallen is
verduistert ook
de dag
van mijn leven

de op produktieschema-basis
in deze nacht verdwenen
levende
voor altijd levende
schaduwen
begeleiden elke dag
van mijn leven

deze onvatbare nacht
van de grote ramp
verduistert
voor altijd de dag
van ons
die leven met auschwitz

perfectionist

de gonzende pest in mijn hoofd
moet wel ondergáán
doet mij mijn kinderen verwekken
zo gaaf en zo glad
dat ik het noodlot van mijn gladgestreken nest
niet kan ontlopen
ik strijk er steeds op neer
om te zien
of zij wel ongeschonden wachten